

Frank Bergmann (Europeiska företagsrådets ordförande): Tal med anledning av undertecknandet av Pfleidererkoncernens sociala stadga

Kära kamrater,
Mina damer och herrar,

„En social stadga för de europeiska arbetstagarerna, det skulle kunna vara en projektidé för oss...“ . Med de orden föddes på ett sammanträde i det Europeiska företagsrådet för halvtannat år sedan den idé, vars praktiska avslutning vi nu firar så högtidligt tillsammans här idag.

Då liksom nu var det en god idé, men det krävdes stora ansträngningar och ännu mer engagemang från alla berörda och projektpartners sida, för att nå detta resultat.

De europeiska företagsrådsmedlemmarna utarbetade och diskuterade flitigt sin ”sociala stadga” vid talrika projektmöten och EFR-sammanträden. Diskussionerna var ytterst kontroversiella och oväntat kritiska. Därigenom växte gruppen ihop mer och mer. Även om man inte hade lyckats åstadkomma ett ”genombrott” så hade det konkreta arbetet med detta projekt lett till enorma framsteg ifråga om laganda och internationellt samarbete. För att inte tala om att arbetet också var roligt.

Tillsammans med IG Metall och BTI förhandlade det Europeiska företagsrådet sedan fram själva avtalet med representanter för Pfleiderers företagsledning. Det var inte bara fråga om att åstadkomma en kompromiss, utan det gällde att uppnå ett gemensamt samförstånd – en bit bort från kostnadsfrågan och de därur resulterande anspråken i riktning mot en gemensam vilja att sätta namn på företagets sociala ansikte. När man nu ser den färdiga produkten så skulle ingen tro, att vi under förhandlingarnas gång tidvis till och med debatterade om den nödvändiga beskaffenheten hos och definitionen av dricksvatten. Men det var också en del av vägen.

Ingenting av allt det här hade kunnat äga rum, många diskussioner hade kunnat bryta samman och informationer hade kunnat gå förlorade, om inte ”Arbeit und Leben” vår partner hade organiserat, projekterat, modererat och protokollerat arbetet. Här var det inte fråga om att uppfylla plikter, utan här var alla medverkande hela tiden engagerade med själ och hjärta och all sin klokhet.

Naturligtvis får vi inte glömma bort att projektet aldrig hade kunnat förverkligas utan det finansiella stödet från Europeiska kommissionen och experthjälpen från våra fackföreningsinternationaler. Här vill jag gärna varmt tacka alla nämnda och icke nämnda medverkande för deras insats.

Men ingenting är utan skugga. Med anledning av att Pfleiderer nu lägger ner ytterligare fabriker uppstår ovillkorligt frågan om dagens undertecknande av en gemensam internationell social stadga verkligen passar in i vår värld när uppsägningar och osociala konsekvenser hotar?

Jag har länge funderat över hur jag personligen vill besvara denna fråga och kom slutligen fram till följande konstaterande: Om vi skulle låta bli att underteckna denna sociala stadga som vi gemensamt har velat ha och förhandlat och debatterat oss fram till följd av de aktuella negativa omständigheterna, så skulle vi enbart ge upp chanser, försvaga och kasta oss själva tillbaka som europeiska arbetstagarer men inte hjälpa någon att lösa en enda konflikt eller rädda ett enda jobb.

Jag tror att vi måste differentiera, så att inte företagets faktiska näringspolitiska situation negativt påverkar eller förstör "socialstadgetanken" med dess inriktning på hållbarhet och social framtid.

Och därmed önskar jag oss alla lycka till med realiseringen av denna sociala stadga. Vi alla måste nu göra vårt bästa för att skapa och främja en internationell social och hållbar företagskultur och därmed ge de anställda hos Pfeidererkoncernen en social och som jag hoppas även säker framtid.